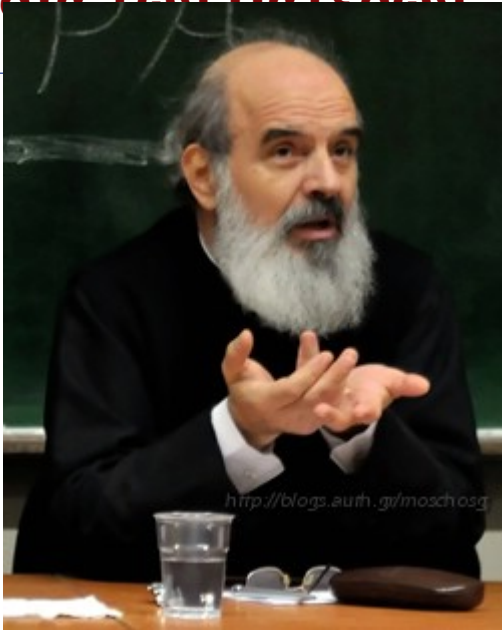

Εκκλησία των Πατέρων

/ Ορθόδοξη

Γράφει ο π. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης

α) Η Εκκλησία, σύμφωνα με το Σύμβολο της Πίστεως, εκτός από το ότι είναι μία, είναι ταυτόχρονα «αγία, καθολική και αποστολική».

Και είναι αγία, διότι αγιάζεται από την κεφαλή της που είναι ο Χριστός (βλ. Εφεσ. 5,25-27) και συγκροτείται από το Άγιο Πνεύμα, «που οδηγεί εις πάσαν την αλήθειαν» (βλ. Ιωάν. 16,13). Θα μπορούσε ακόμη να λεχθεί ότι είναι αγία, αφού αποτελεί χώρο φανέρωσης χάριτος και αγιασμού των ανθρώπων. Η δομή, η οργάνωση, ο λατρευτικός πλούτος και τα ιερά μυστήρια της Εκκλησίας αποβλέπουν στον αγιασμό του λαού του Θεού.

β) Συγχρόνως όμως η Εκκλησία χαρακτηρίζεται ως καθολική, διότι διασώζει την καθολική αλήθεια που αποκάλυψε ο Χριστός και τείνει να προσλάβει στους κόλπους της όλον τον κόσμο. Επιδιώκει τον εκκλησιασμό του «σύμπαντος κόσμου», αφού σύμφωνα με τον Άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή το σχέδιο του Θεού προβλέπει να γίνει ολόκληρος ο κόσμος Εκκλησία. Ακόμη, η Εκκλησία προσδιορίζεται ως αποστολική, διότι στερεώθηκε στο κήρυγμα των αγίων Αποστόλων, οι οποίοι ακολουθώντας την εντολή του διδασκάλου τους επέκτειναν τα όριά της «εις πάντα τα έθνη».

γ) Στη βιβλική και πατερική παράδοση δεν απαντούν συγκεκριμένοι ορισμοί για την Εκκλησία. Κι αυτό δεν είναι τυχαίο. Η Εκκλησία ως θεανθρώπινη κοινωνία έχει μυστηριακό χαρακτήρα και οποιοσδήποτε ορισμός αδυνατεί να περιγράψει τη μυστηριακή και αγιοπνευματική της διάσταση. Παρ' όλα αυτά, στα ιερά κείμενα

απαντούν συμβολικές εκφράσεις που αποδίδουν την εικόνα της. Ορισμένες από αυτές είναι: «σώμα Χριστού», «άμπελος», «ποίμνη», «κιβωτός», «ναύς», «κοινωνία θεώσεως» κ.ά.

δ) Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι η Εκκλησία είναι και πατερική. Οι άγιοι Πατέρες συνερχόμενοι σε τοπικές και οικουμενικές συνόδους και εμπνεόμενοι από το Άγιο Πνεύμα «συγκρότησαν ποιμαντικήν επιστήμην», για να κρατήσουν σε σωστή τροχιά το σκάφος της Εκκλησίας. Οπότε το έργο των αγίων Πατέρων στην ιστορική πορεία της Εκκλησίας υπήρξε θεμελιώδες. Και η πατερική παράδοση δεν τερματίστηκε στον ορθόδοξο κόσμο με τον Άγιο Ιωάννη Δαμασκηνό ή τον Ιερό Φώτιο, όπως πρεσβεύουν οι δυτικοί, αλλά συνεχίστηκε και στους μεταγενέστερους αιώνες, αλλά και μέχρι σήμερα.

ε) Χρειάζεται όμως να γίνουν κάποιες αναγκαίες επισημάνσεις με αφορμή τον εορτασμό της Πεντηκοστής, που αποτελεί «γενέθλια ημέρα» της Εκκλησίας. Μπορεί οι αγράμματοι ψαράδες με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος να έγιναν οι τολμηροί κήρυκες της αληθείας. Παράλληλα όμως οι ευαγγελιστές και οι Απόστολοι που διέσωσαν στα κείμενά τους τα γεγονότα της ζωής του Χριστού και των Αποστόλων διέθεταν ευρύτερη θύραθεν μόρφωση (λ.χ. Λουκάς, Ιωάννης, Απ. Πάυλος κτλ.).

στ) Κατά τον ίδιο τρόπο οι άγιοι Πατέρες στην πλειονότητά τους εκτός από θείο φωτισμό διέθεταν και πλούσια εγκύκλια παιδεία, όντας γνώστες των επιστημών της εποχής τους. Από την άλλη μεριά, υπήρξαν Πατέρες άγιοι που με την απλότητα και αγιότητά τους στήριξαν την ορθόδοξη πίστη. Οι σπουδαιότεροι όμως από τους αγίους Πατέρες σπούδασαν στις μεγάλες Σχολές της Αλεξάνδρειας, της Αντιόχειας, της Αθήνας και της Κωνσταντινούπολης, ενώ παράλληλα ασκήθηκαν για μεγάλα χρονικά διαστήματα στο «πανεπιστήμιο της ερήμου».

ζ) Στις μέρες μας, παρά την πρόοδο στα γράμματα, τις τέχνες και τις επιστήμες, φαίνεται ότι οι ανώτεροι κληρικοί περιορίζονται μόνο σε αποσπασματικές θεολογικές σπουδές. Έτσι, αδυνατούν εκ των πραγμάτων να διαλεχθούν με τον σύγχρονο κόσμο, διότι λείπει και το χάρισμα που διαθέτουν οι χαρισματικοί γέροντες. Η ημιμάθεια, η προχειρότητα, η γραφειοκρατική αντίληψη, η τάση εγκλωβισμού σε εγκόσμιες αξίες και η εκφορά γνώμης επί παντός του επιστητού αποτελούν κακή μαρτυρία στον σύγχρονο κόσμο. Μήπως τελικά χρειάζεται περισσότερη σύνεση, όταν εκπροσωπούμε την Εκκλησία; Διότι μένοντας άγευστοι της ζωής του Πνεύματος, μπορεί να μην επιτρέπουμε και σε άλλους να εισέλθουν σ' αυτήν.

Πηγή: makthes.gr